

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ

Зозуля Н.В.

студентка,

Науковий керівник: Павленко І.В.

кандидат юридичних наук,

старший викладач,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут»

ПРОБЛЕМА НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН, ЇХ АНАЛОГІВ І ПРЕКУРСОРІВ

Проблема незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів становить для нашої країни особливу небезпеку. Криміногенна ситуація у цій сфері в даний час характеризується тим, що зростає число осіб, які допускають немедичне споживання наркотиків, бо у суспільній свідомості існує думка про можливість нешкідливого впливу на організм після вживання наркотиків, з'являється так звана «сімейна наркоманія», зростає частка важких наркотиків (героїн, опій, кокаїн) у структурі їх споживання, збільшується контрабандне ввезення і транзит по країні наркотичних засобів, українська наркозлочинність інтегрується в міжнародний наркобізнес, а доходи, отримані від наркотогівлі, використовуються для підкupu різних посадових осіб, з метою фінансування терористів і екстремістських організацій.

Цьому сприяє: невідновлена ефективна комплексна система попередження і профілактики наркоманії, що охоплює всі інститути держави і суспільства; неналежна з боку правоохоронних органів протидія розвитку наркобізнесу, тому що сама система протидії з їхнього боку носить не попереджувачий, а реагуючий характер; існують серйозні прогалини в охороні та облаштуванні державного кордону, що сприяють безперешкодному проникненню в країну наркотиків; незагальнена судова практика у кримінальних справах про злочини у сфері незаконного обігу наркотиків, при цьому суди часто застосовують м'які види покарань або обмежуються умовними покараннями, які явно не відповідають тяжкості вчинених діянь; не повною мірою

використовується потенціал суспільства, на цьому тлі слабо звучить антинаркотичний голос громадськості, а засоби масової інформації ще не достатньо агресивні по відношенню до споживання наркотиків і слабо пропагують здоровий спосіб життя; окремі норми антинаркотичного законодавства недосконалі і не повною мірою відповідають міжнародному праву.

В останні роки в установах обмеження волі відзначається стійке зростання наркозалежних засуджених та розповсюджувачів наркотичних засобів і психотропних речовин. Рівень незаконного обігу наркотиків, в порівнянні з іншими реєстрованими злочинами, в пенітенціарній системі майже не знижується. Значна частина злочинів, скоєних засудженими у місцях відбування покарання, пов'язана з незаконним обігом наркотиків.

Проведені кримінологічні дослідження показують, що в місцях позбавлення волі склалася і функціонує стійка система незаконного обігу наркотиків, яка надає дезорганізуючий вплив на процеси виконання кримінального покарання, виправлення засуджених і сприяє розширенню сфери наркобізнесу в країні.

Низькі доходи населення, безробіття, моральна деградація при злочинному сприянні з боку організованої системи наркобізнесу продовжують формувати ряди контрабандистів.

З метою протидії контрабанді наркотичних засобів і психотропних речовин необхідно вжити адекватних заходів, серед яких в числі першочергових повинні бути: облаштування державного кордону, оснащення пунктів пропуску на державному і митному кордоні сучасної технікою, що дозволяє швидко і надійно виявляти наркотики та ідентифікувати їх, посилення контролю за фінансовими операціями юридичних та фізичних осіб з метою максимального перешкодження легалізації коштів, отриманих від наркобізнесу, вдосконалення міграційного законодавства, що виключає незаконне перебування на території України іноземних громадян [1].

Очевидно, що реалізація деяких з цих пропозицій вимагає величезних фінансових вкладень з боку держави. Але, в іншому випадку, держава, не знайшовши коштів на боротьбу з наркоманією і наркозлочинністю, приречена на вимирання. Це дуже важливо. Сподіваємось, що особи, від кого залежить прийняття рішень щодо фінансування тих чи інших державних програм, розуміють, яку загрозу представляє наркотизація нації.

Аналіз чинного антинаркотичного законодавства, проведений за участю зацікавлених органів виконавчої влади та громадських організацій, показав, що кримінальне законодавство України у сфері боротьби з незаконним обігом наркотиків в деяких аспектах не повною мірою відповідає міжнародним договорам, учасником яких є Україна. Одночасно кримінально-правова практика в цій сфері не повністю

враховує досвід міжнародної практики у сфері боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин тощо. Тому на одне з пріоритетних місць слід поставити питання вдосконалення чинного законодавства, що стосується даної проблеми.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1995. – № 10. – Ст. 62.

Чередник Я.В.

студент,

Науковий керівник: Мисливий В.А.

доктор юридичних наук, професор,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут»

ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ

Метою боротьби з організованою злочинністю є: встановлення контролю над організованою злочинністю, її локалізація, нейтралізація та ліквідація, усунення причин і умов існування організованої злочинності [1, с. 5].

Кримінальний кодекс України має своїм завданням правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від злочинних посягань, забезпечення миру і безпеки людства, а також запобігання злочинам [2, ст. 2].

Запобігання злочинній діяльності в цілому, як організованій, так і професійній, в теорії і практиці кримінології вивчається як певний вид соціальної діяльності з приводу недопущення вчинення злочинних діянь методом виявлення, усунення та нейтралізації причин, які сприяють їх виникненню та умов, які сприяють їх існуванню.

У зв'язку з цим діють так звані заходи протидії злочинній діяльності. До них належать загально-соціальні та спеціально-кримінологічні заходи. До компетенції загально-соціальних заходів входять такі завдання: відсікання незаконних прибутків у різних сферах економічної діяльності громадян, боротьба з каналами збуту зброї, наркотичних речовин, протидія існуванню і діяльності незаконних кримінальних угруповань. До компетенції спеціально-кримінологічних